

Paladsteatret.

Præsteenken.

Paladsteatrets ny Skuespil er bygget over en Novelle af Kristofer Jansson. Det er iscenesat af Carl Th. Dreyer, og man véd fra Forhaandsinterviews, at en stor Del af det er optaget i Lillehammer, hvor de Sandvigske Samlinger — en Art nationalt Folkemuseum — har formaaet at give Handlogen en korrekt historisk Ramme og Baggrund. Den unge Teolog, som for at faa Kald gifter sig med den gamle Præsteenke og midlertidigt svigter sin Trolovede, har ikke let ved at vinde et Publikums umiddelbare Sympati, og Hovedfiguren i Filmen, som i Novellen, bliver selve Præsteenken, hvis haarde og myndige Væsen i Virkeligheden dækker over en kærlig og forstaaende Sjæl, der udfolder al sin naturlige Godhed fra samme Øjeblik, som hun opdager, at det unge Pares Lidelseshistorie er en Gentagelse af hendes egen. Dette er Filmens psykologiske Moment, og om det grupperer sig nogle af dens smukkeste Scener. Præsteenken fremstilles af en gammel svensk Skuespillerinde Hildur Carlberg med et overordentligt mimisk Talent. Dette Ansigt vil blive længe staaende i Tilskuerens Erindring. For ørigt er Fru Carlberg vistnok afgaaet ved Døden, siden Filmen

blev optaget. I et Par mindre Roller ser man med Glæde Emil Helsengreen og Fru Mathilde Nielsen.

Hr. Dreyers Iscenesættelse er paa alle Punkter dygtig og forstaaende. Gennem den faar man en Række interessante kulturhistoriske Billeder fra norsk Bonde- og Almueliv i længst svundne Tider omkring Reformations Indførelse.

aa Programmet er desuden et meget luftigt Lystspil *Hans Ungdomsbrud* og de fortræffelige Optagelser af italienske Kavalleriøvelser, som ogsaa vistes i forrige Uge.